

OTSZ 5.0

Tűzvédelem új alapokon

Úgy tűnhet, az elmúlt időszakban egyre sűrűbben halljuk, hogy változott az Országos Tűzvédelmi Szabályzat (OTSZ). Most ismét: 2015. március 5-én hatályba lép az 54/2014. (XII. 5.) BM rendelet, közismert nevén az OTSZ 5.0. Nem túlzás azt állítani, hogy kiadásával mérföldkőhöz érkezett a hazai tűzvédelmi szabályozás. Használatához komoly szemléletváltásra van szükség.

ÚJ ALAPOK

A korábbi OTSZ-t – 28/2011. (IX. 6.) BM rendelet – kiadása pillanatától nagyon sok kritika érte. A megújulást elsősorban a régi szabályok rugalmatlansága, az értelmezési problémák gyakorisága, valamint a speciális esetekre (pl. kilátók tűzvédelme) vonatkozó előírások hiánya tette szükségessé. Az új OTSZ következetesebb felépítésű és kezelhetőbb méretű. A méretcsökkenést egy gyökeresen új szemlélet tette lehetővé.

Az új szemlélet szerint az OTSZ „csak” a gerincét adja a tűzvédelemnek. Nem fogalmaz meg műszaki elvárásokat, csupán biztonsági szinteket. A megvalósítás mikéntjét a Tűzvédelmi Műszaki Irányelvek (TvMI) rendszere határozza meg. Míg az OTSZ megadja a létesítési és használati követelményeket, az elérendő biztonsági szintet, addig a TvMI-k – segédletként – megmutatják az előírt biztonsági szint eléréséhez vezető utat. Használatuk nem kötelező, egyenértékű megoldással kiválthatók. Ez a gyökeres változás nagyobb szabadságot, de egyben nagyobb felelősséget is jelent.

ÚJ OSZTÁLYOZÁS

Az OTSZ 5.0 alapelvei nem különböznek ugyan a korábbi szabályozástól, de sok olyan változást vezet be, amivel tisztában kell lenniük az épületet használóknak éppúgy, mint a szakhatóságoknak.

Korábban gyakori probléma volt, hogy egyes fogalmakat a különböző szakemberek nem ugyanúgy értelmeztek. A jelenlegi szabályozásban ezek pontosításra kerültek (pl. a fedélszerkezet új fogalma a fedélhéjazat helyett tetőfedést ír).

A leglátványosabb változást az új veszély- és kockázattertelés jelenti, aminek következtében a tűzállósági fokozat, valamint a helyiségek és épületek tűzveszélyességi osztálya fogalmak megszűntek. Helyét a kockázati tényezők rendszere vette át: nagyon alacsony kockázat (NAK), alacsony kockázat (AK), közepes kockázat (KK) és magas kockázat (MK). A kockázati osztályt a tűzvédelmi dokumentáció készítéséért felelős személy az épületjellemzők és a tűzvédelmi helyzetet befolyásoló egyéb körülmények vizsgálatával határozza meg. Ez a besorolás képezi az alapját minden további tűzvédelmi követelménynek.

Az anyagok tűzveszélyességi besorolása is változott. Az eddigi öt kategória helyett („A”-„E”) három lett: robbanásveszélyes („A” és „B” összevonásával), tűzveszélyes („C” és „D” összevonásával) és nem tűzveszélyes osztály (korábbi „E” tűzveszélyességi osztály).

ÚJ HASZNÁLATI SZABÁLYOK

A használati szabályok alapjai az eddigiektől eltérően nem a terület tűzveszélyességi osztálya, nem a tűzterhelés, de még csak nem is a kockázati osztályba sorolás, hanem a valós és releváns kockázati tényezők. Ilyen a tevékenységhez felhasznált anyagok tűzveszélyessége, a technológia sajátosságai, a hely rendeltetése, az alapterület, a szintszám, a tevékenységet végzők létszáma, a benttartózkodók menekülési képessége stb.

A használati szabályok változásának másik fontos pontja a Tűzvédelmi Műszaki Megfelelőségi Kézikönyv (TMMK) használatának a bevezetése. Ennek célja, hogy az építmények átalakításai nyomon követhetőek, tűzvédelmi megfelelése igazolható legyen.

A hazai tűzvédelem – mint látható – átalakulóban van, ami sohasem zökkenőmentes. A kapcsolódó jogszabályok egy része még nem került módosításra, a TvMI-k némelyike még nem került kiadásra. De mégis minden érintettnek frissítenie kell meglévő tűzvédelmi dokumentumait, hogy azok megfeleljenek az új jogszabályi előírásoknak. Nemcsak új építés esetén kell az új OTSZ szerint megvizsgálnunk az épületet, hanem akkor is, ha meglévő épülethez nyúlunk hozzá. Ehhez azonban újra kell tanulni az OTSZ-t.

LONSTÁK NÓRA
tűzvédelmi szakmérnök

További információk: www.ujotsz.hu